

CSEARNOBIL GYERMEKEI

Andrej Tarkovszkij, a nagy orosz filmrendező, nem sokkal a halála előtt mondta egy interjúban, hogy rosszul értelmezzük a *Jelenések Könyvét* – az Utolsó Ítélet, az Apokalipszis nem egyszerre fog bekövetkezni, hanem már évszázadok óta tart. János a vizeket megmérgező Ürömcillagról írt, nos, a Csernobil szó jelentése ukránul: öröm... Az alábbiakban egy orosz gyermeklap (Kosztjor, 1991. május) levelezési rovatából idézek – a Csernobil körüli területeken élő gyerekek írták, akik 10–14 éves korukban látták fellobbanni az Ürömcillag gyilkos fényét.

Koporsópénz gyógykezelésre

Amikor az erőmű felrobbant, egy ideig semmi sem változott. Az emberek kicsinosították magukat május 1-jére. De ünnep már nem volt. A gyerekeket nem engedték ki az utcára. Aki mégis kiment, annak kendőt kellett tennie a fejére.

Most már hozzászoktunk a sugárzáshoz. 15 rubelt kapunk fejenként. Kínos lenne koporsópénznek hívni, ezért ezt mondják rá: „Gyógykezelési hozzájárulás.”

Natasa Lomanyenko, 12 éves (Csernyigovi terület, Menszki járás)

Faljunk petrezselymet?

Azelőtt nyolcvanheten jártunk iskolába, most negyvenegyen maradtunk. A többiek elutaztak. Nincs mit ennünk. A kertben csak a petrezselyem és a fokhagyma terem meg. A boltban meg nincs élelmiszer, a pultok üresek. Más falvakba kell utazni, hogy kapjunk valamit. De a mi családi költségvetésünk nagyon alacsony. 15 rubel „koporsópénz” jut egy főre – ez nagyon kevés.

Lena Brajceva (Gomeli terület, Zaleszje község)

Kivágták a fenyőket

Nálunk, a katonai egység területén, ahol a papám szolgál, azelőtt mindenféle fenyők nőttek. Olyan csodás volt! De kiderült, hogy a fenyőre minden ráragad – teljesen radioaktívvá válik. Így hát kivágták a fákat. De az iskolában ugyanolyan magas a sugárzás, mint volt. Magasabb, mint az erdőben.

Kolja Szokolov, 11 éves (Mogiljovi terület, Klicsevszki járás)

Szörnyűséges kölyökmacska

Megígérték, hogy rögtön a baleset után kitelepítenek minket, de mindmáig még senkit sem evakuáltak. Egy mocsár mellett lakunk, ahol igen magas a sugárzási szint. De a hatóságok azon kívül, hogy lecsapolták a mocsarat, és egyszer megmérték a radioaktivitást, nem tettek semmit. A falunkban háromfejű, kétfarkú macska született. Saját szememmel láttam.

A falevelek nagyon nagyok lettek, és ezért tilos az erdőbe járni. De mi mégis ott szedünk gombát, megesszük, és eddig még semmi baj nem történt. Csak a baleset után fél évvel kezdtek tiszta élelmiszereket szállítani, addig a magunkét ettük.

Makszim Konozopko (Mogiljovi terület, Prigurka falu)

Ne hőköljetek vissza tőlünk

A múlt nyáron az Észak-Kaukázusban nyaraltam, két óra járásnyira Pjatyigorszktól. Amikor ellátogattunk a Lermontov-múzeumba, egy asszony, megtudva, hogy a mogiljovi területről jöttünk, rászólt az övéire: „Jaj, ne menjetek a közelükbe, megfertőzhetnek benneteket!” De hát mi semmi rosszat nem csináltunk! Miért bánnak így velünk?...

Zsanna Avgyjejeva, 14 éves (Mogiljovi terület, Guszlicse község)

VLAGYIMIR KORNYILOV

Eső

A fenyőn, a nyíren és a hárson

Gonosz szándékú eső pereg.

Íffjú, felnőtt – mindegyiket szánom,
És új módon a gyermekeket.

Éltünk ennél gyilkosabb időben,
Lelkünk Csernobiltól sem remeg...

De a szívem fáj, hogy az esőben
Nem sétálnak többé gyerekek.

Magam is, csuklya alól kinézve,
Gyűjtöttem kezembe az esőt,

